

Використані джерела

1. Толуб'як В. С., Корольок Ю. Г., Дудкіна О. П., Попович Т. М. Стратегічне управління : навч.-метод. посіб. Тернопіль : ТНЕУ, 2018. 213 с.

Лаврук Яна

Західноукраїнський національний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ЗУНУ Олександра Овсянюк-Бердадіна)

УПРАВЛІННЯ ЗАКЛАДАМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я ТА ЗАКУПВЛЯМИ МЕДИЧНИХ ПОСЛУГ В УМОВАХ СУЧАСНИХ ВИКЛИКІВ

Сучасна система охорони здоров'я стикається з численними викликами, такими як пандемії, економічні кризи, реформування сектору охорони здоров'я та цифровізація. Крім того, безпрецедентні загрози сучасності, з якими стикнулося вітчизняне суспільство сьогодні, змушують медичні заклади пристосовуватися до викликів сьогодення, запроваджуючи новітні технології та методи роботи. Управління закладами охорони здоров'я сьогодні – це багатогранний процес, спрямований на забезпечення доступу до якісних медичних послуг, адаптацію до сучасних викликів та раціональне використання ресурсів.

Українська система охорони здоров'я навіть у мирний час мала багато викликів і не вважалася ідеальною. Війна створила реальну загрозу повного колапсу медичної сфери, але водночас стимулювала пошук ефективних рішень, які дозволили не лише зберегти систему, а й забезпечити її подальший розвиток. Враховуючи виклики та загрози сьогодення, вважаємо, що в процесі діяльності організацій ключовим аспектом є адаптація управлінських підходів для забезпечення якісної та доступної медицини.

Тож з якими головними ризиками зіштовхнулася система охорони здоров'я України сьогодні? Великі збитки: Міністерство охорони здоров'я України інформує, що від початку повномасштабного вторгнення росіяни зруйнували понад 200 медичних закладів, 1218 закладів зазнали пошкоджень. За оцінками МОЗ, для відбудови системи охорони здоров'я Україні знадобиться від 14,6 до 20 млрд євро. Міграція пацієнтів: величезна кількість громадян змушені шукати нові домівки. Це призвело до того, що люди, які переїхали до інших регіонів України, почали шукати можливості отримати медичну допомогу на новому місці, що значно вплинуло на функціонування системи охорони здоров'я. Інші ж змушені були відмовитися від лікування або відкласти його на невизначений термін. Кадрові проблеми: через війну переїздили не лише пацієнти, а й медичні працівники, частина з яких

залишила країну або перемістилася в інші регіони. Це суттєво вплинуло на функціонування системи охорони здоров'я, оскільки викликало необхідність перерозподілу спеціалістів. Значна кількість внутрішньо переміщених медиків змогли працевлаштуватися в інших містах, забезпечуючи там роботу медичних закладів. Пошкодження логістичних маршрутів і руйнування медичної інфраструктури на початку війни спричинили серйозні проблеми з постачанням. Медичні заклади зіткнулися з гострою нестачею ліків, медичного обладнання та витратних матеріалів, що значно ускладнило надання своєчасної допомоги пацієнтам. Війна виявила численні слабкі місця в державному управлінні, зокрема й у медичній сфері. Одним із найбільших викликів стала відсутність повноцінно обладнаних бомбосховищ у медичних закладах. У таких умовах лікарі були змушені працювати в польових умовах, перетворюючи підвали та укриття на імпровізовані операційні. Відсутність автономної вентиляції, систем водопостачання та належного укріплення зробили ці приміщення непридатними навіть для тимчасового укриття здорових людей, не кажучи вже про лікування пацієнтів [1].

Крім того, на роботу медичних закладів впливають і такі сталі виклики, як фінансування та ефективність використання ресурсів, дефіцит кваліфікованих кадрів, цифровізація, глобальні економічні кризи.

В сфері проблематики закупівлі медичних послуг, головну увагу слід звернути на такі аспекти: перехід від традиційного фінансування до закупівлі медичних послуг через договори із Національною службою здоров'я України (НСЗУ); прозорість закупівель, тобто використання системи «ProZorro» для забезпечення чесної конкуренції та зниження корупційних ризиків; нові підходи до контрагування та укладання договорів із фокусом на досягнення конкретних результатів, таких як покращення здоров'я пацієнтів. Для ефективного функціонування сучасним закладам сфери охорони здоров'я слід впроваджувати сучасні моделі управління, правильно використовуючи механізми стратегічного планування та фінансового менеджменту. Не менш важливо приділяти увагу цифровізації. Це може бути успішне використання електронної реєстрації пацієнтів, медичних записів та телемедицини. Вважаємо, що органам державної влади для ефективного управління закладами охорони здоров'я потрібно забезпечити підвищення рівня автономності медичних закладів та надання більшої свободи у прийнятті рішень. Крім того, не менш важливим аспектом є підтримка кадрового потенціалу, тобто створення програм навчання та мотивації медичного персоналу. Оптимізація витрат є однією з ключових умов сучасного функціонування. Важливим є використання аналітики для підвищення ефективності витрат на закупівлю послуг і обладнання. Активна робота з

громадськістю формує довіру та підвищення обізнаності про послуги, тому залучення пацієнтів до покращення роботи медзакладу є позитивною практикою.

Ефективне управління закладами охорони здоров'я в умовах сучасних викликів вимагає інтегрованого підходу, що поєднує інновації, прозорість і орієнтацію на потреби пацієнтів.

Список використаних джерел

1. Андреасян Г. Медицина під час війни: з якими викликами стикнулася медична система. Mind.ua. URL: <https://mind.ua/openmind/20255116-medicina-pid-chas-vijni-z-yakimi-viklikami-stiknulasya-medichna-sistema>.

Максимів Юлія

Західноукраїнський національний університет

(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ЗУНУ Демків І.О.)

ОРГАНІЗАЦІЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ЇЇ ОЦІНЮВАННЯ: СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА ВИКЛИКИ

Організація управлінської діяльності в умовах сучасної ринкової економіки є одним із ключових факторів, що визначає стабільність, конкурентоспроможність і довгостроковий успіх компанії. У світі, що швидко змінюється, успішні підприємства постійно адаптують свої управлінські підходи для забезпечення швидкого реагування на виклики та можливості ринку. Управління сьогодні вже не обмежується лише функціями контролю та координації - воно включає стратегічне планування, управління ризиками, стимулювання інновацій і розвиток корпоративної культури. Цей розвиток обумовлений кількома основними тенденціями та викликами, які формують нові вимоги до сучасного управління.

Одним із найбільш впливових чинників, що змінюють підходи до управління, є цифровізація та автоматизація робочих процесів. Сучасні інформаційні технології – від систем управління ресурсами (ERP) до штучного інтелекту та великих даних (Big Data) – дозволяють суттєво знижувати витрати, підвищувати точність і швидкість прийняття рішень, а також прогнозувати зміни на ринку. Завдяки цьому, управлінці мають можливість фокусуватися на більш стратегічних завданнях, таких як розвиток нових продуктів, розширення ринків збуту та формування довгострокових партнерств [1, с. 122]. У цьому контексті керівник сьогодні повинен не лише бути ефективним адміністратором, але й виступати лідером, який мотивує команду, сприяє професійному розвитку співробітників, підтримує культуру інновацій і гнучкості.